

Banen skulde have gaaet direkte til Kallundborg, saa maatte jeg fra mit Standpunkt have sagt nej, det kan ikke gaa."

Altsaa en Bane fra Slagelse til Kallundborg kunde der aldeles ikke være Tale om efter den højtærede Krigsministers Mening, den kunde han ikke gaa ind paa. Jeg finder det saare naturligt fra mit Standpunkt betragtet, og navnlig naar man tager Hensyn til det Syn, jeg har paa militære Foranstaltninger under den højtærede Krigsministers Ledelse i det hele, at den Betænelighed, jeg har i Forvejen, vokser ved den Slags Udtalelser. Efter nu at have oerbejst Sagen paany, skal jeg erklære, at jeg, til Trods for denne Militarismens stærkt fremkudte Stilling ved Forhandlingerne om denne Jærnbane, erkender nu som tidligere, at Banen er til Nytte for vedkommende Egn, og at den paagældende Egn vil sætte Pris paa Banen, og jeg vil derfor nu som før stemme for Lovforslagets §§ 1—6, og dersom der ikke forelaa andet i Lovforslaget end disse Paragraffer, vilde jeg ubetinget give det min Stemme, men, som bekendt, er der endnu en § 7, Saaneparagraffen, som der er talt udførlig om, og som jeg derfor ikke med et eneste Ord skal komme ind paa at omtale videre i Dag. Den er af et saadant Indhold, at jeg ikke kan stemme for et Jærnbane-forslag med en saadan Paragraf. Idet jeg, som jeg tillod mig at begrunde forleden, ikke finder nogen som helst rimelig Grund til at optage Statslaan til Jærnbaneanlæg under de forhaandenværende Forhold, maatte jeg, dersom dette Forslag forelaa Rigsdagen for sidste Gang, hvis det efter mit Skøn var den sidste Afstemning i denne Sag, absolut stemme mod Lovforslaget. Paa Sagens nuværende Trin skal jeg imidlertid ikke gøre dette, men indskrænke mig til at afholde mig fra at stemme.

Det. Hansen: Jeg skal heller ikke optage Diskussionen fra anden Behandling om Statslaan-paragraffen. De statistiske Data, som det ærede Medlem, der talte paa Ordføreren's Begne i Dag opgav, have intet som helst overbevisende for mig, lige saa lidt som de Data, den ærede Ordfører fremsførte ved anden Behandling, og som han jo nu synes at have erkendt vare mangelfulde. Det, som det ærede Medlem i Dag fremsførte paa Ordføreren's Begne, var, saa vidt jeg forstod det, at i de sidste 6 Finansaar ere Indtægterne stegne aarlig i Gennemsnit med omtrent 1,850,000 Kr. Det er jo ikke nogen ringe Stigning, i Særdeleshed, naar man tager Hensyn til, at de 6 Aar vel have været nogenlunde trykkede Aar, og

man tør haabe at faa bedre Aar med større Stigning af Indtægterne. Altsaa en Stigning af ca. 2 Mill. Kr., uden at der er kommet nye Skattelove eller Indtægtsfilder. Det er jo en ikke ringe Stigning, men paa den anden Side henviste jo den ærede Ordfører til, at Udgifterne i de samme 6 Aar aarlig vare forøgede med ca. 9½ Mill. Kr. Ja, det vide vi jo alle, at i disse Aar, da der for de fleste, ja vistnok for alle disse Aars Vedkommende ikke har foreligget nogen Finanslov, der er vedtagen af Rigsdagen, har man benyttet Besjledningen til at foretage saa mange ekstraordinære Udgifter, at derved ere de paagældende Budgetter, hvis jeg kan bruge dette Ord, blevne belastede med Udgifter, der have forøget Udgifterne meget betydelig. Men det viser ikke, hvorledes Forholdet ordinært vilde stille sig, og forhaabentlig ikke en Gang, hvorledes de ville stille sig i de kommende 6 Aar, hvad der maa være afgørende for os, naar vi spørge, hvorledes skulle de Penge der i de kommende Aar skulle anvendes til Jærnbaner, skaffes til Besje. Det er ikke saa meget Hensynet til, hvorledes Forholdene have stillet sig i Forvejen, som hvorledes vi kunne vente, at de ville stille sig i Fremtiden, der gør sig gældende. Derfor var det, at jeg ved anden Behandling afstedte den højtærede Finansminister og den højtærede Indenrigsminister forskellige Dplysninger og Erklæringer med Hensyn til Fremtiden. Fra den højtærede Finansminister fik vi ingen Besjledning, og naturligvis er det noget sent, naar vi først faa den, naar Finansloven kommer her op til Behandling. Derimod fremtom der en Udtalelse fra den højtærede Indenrigsminister, som glædede mig, fordi jeg deri ser en Mulighed for, at vi virkelig kunne faa disse Jærnbaner gennemførte, som vi alle gerne ville have. Det gælder ikke alene om den foreliggende Bane fra Slagelse til Børslev, men lige saa meget om Rytbanen til Helsingør, hvorom der foreligger Forslag i det andet Ting, og om den Bane, der kommer til Omtale som den næste Sag paa Dagsordenen, fra Nyborg til Ringø. Det Udtryk af den højtærede Minister, som jeg sigter til, var det, at han ikke vilde anse det for umuligt, ja, hvis jeg ikke misforstod ham, endog saa vilde være tilbøjelig til at lade udarbejde en Oversigt over de Jærnbaner, som f. Eks. i de kommende 10 Aar kunne antages at skulle bygges for Statens Regning. Hvis den højtærede Minister virkelig vil lade dette Arbejde udføre og derefter vil gøre den Meddelelse, han kan, til dette Ting og til det andet Ting, saaledes at vi altsaa kunne faa et